

Sygn. akt VII Ka 582/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Leszek Wojgienica

Sędziowie: SSO Małgorzata Tomkiewicz

SSO Zbigniew Paturalski (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Rafał Banaszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Kuleszy-Chaleckiej

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2013r.

sprawy skazanego R. K.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. akt: II K 812/11, II K 688/11, i VII K 592/11

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego i obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 17 kwietnia 2013 r. sygn. akt VII K 33/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że karę łączną orzeczoną w punkcie I łagodzi do 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy

III. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. B. kwotę 120 zł tytułem opłaty za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT od tej opłaty.

VII Ka 582/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 17.04.2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 33/13 Sąd Rejonowy w Olsztynie połączył skazanemu R. K. jednostkowe kary orzeczone w wyrokach tego sądu: z dnia 18.08.2013 r. sygn. akt VII K 33/13 w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, z dnia 11.07.2011 r. sygn. akt II K 688/11 w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności, z dnia 27.09.2011 r. sygn. akt VII K 592/11 w wymiarze 4 i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85, art. 86 § 1 i art. 89 § 1a kk w miejsce tych jednostkowych kar orzeczona została kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten zaskarżył skazany zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 89 § 1 kk pozwalającego na warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej kary pozbawienia wolności. Podniósł on, że trudna sytuacja materialna jego rodziny oraz dobra opinia z zakładu karnego uzasadniają orzeczenie takiego właśnie rodzaju kary łącznej i dlatego wniósł on o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wymierzonej mu w I instancji kary pozbawienia wolności, względnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie.

Wyrok ten zaskarżył również obrońca zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec skazanego łącznej kary pozbawienia wolności byłoby rozwiązaniem zbyt korzystnym dla niego, premiującym jego kolejne negatywne zachowania. W ocenie obrońcy takie ustalenie sądu jest nieuprawnione, gdyż R. K. zrozumiał swój błąd i więcej nie zamierza wchodzić na drogę przestępstwa. Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie warunkowego zawieszenia łącznej kary pozbawienia wolności, względnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Obie wniesione apelacje co do zasady nie zasługują na uwzględnienie. Zarówno obrońca, jak i skazany nie przedstawili takich okoliczności, któryby w dostatecznym stopniu uzasadniały orzeczenia warunkowego zawieszenia wymierzonej w I instancji łącznej kary pozbawienia wolności. Taką okolicznością nie jest bowiem postanowienie skazanego o zaniechaniu wchodzenia w przyszłości na drogę przestępstwa. Podstawą uzasadniającą orzeczenie wnioskowanego rodzaju kary nie jest też urodzenie się następnego dziecka R. K. ze związku małżeńskiego i trudna w związku sytuacja materialna rodziny. Skazany decydując się wraz z żoną na podjęcie kolejnych obowiązków rodzicielskich miał przecież świadomość konieczności odbycia określonej kary pozbawienia wolności.

Podnieść przy tym należy, że karą łączną połączono w sumie trzy jednostkowe kary pozbawienia wolności: 2 x 4 miesiące i 1 x 8 miesięcy (sumarycznie 1 rok i 4 miesiące pozbawienia wolności), z karą 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat. Łączny wymiar tych kar bezwzględnego pozbawienia wolności zdecydowanie przeważa wymiar wolnościowej kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd Sądu Rejonowego, iż w takiej sytuacji orzeczenie warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej kary pozbawienia wolności byłoby niczym nieuzasadnionym premiowaniem skazanego popełniającego systematycznie przestępstwa. Zwłaszcza, że już dwukrotnie w przeszłości R. K. nie skorzystał z szansy jaką mu dawało warunkowe zawieszenie wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie o sygn. akt II K 559/10 i sygn. akt II K 812/11, gdyż popełniał on następne umyślne przestępstwa (vide dane o karalności z k. 172–173). Brak jest przeto ze strony skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej uzasadniającej w myśl art. 69 § 1 kk orzeczenie warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności tytułem próby.

Oceniając z kolei wymiar łącznej kary pozbawienia wolności podnieść trzeba, że ma ona cechy rażącej surowości, aczkolwiek mieści się w granicach zakreślonych w art. 86 § 1 kk. Kara ta przekracza sumę wszystkich jednostkowych kar bezwzględnego pozbawienia wolności (o 2 miesiące), co w pewnym stopniu uzasadnia zarzut zawarty w apelacji skazanego, że w istocie Sąd Rejonowy w wyroku łącznym zarządził mu wykonanie kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z wyroku w sprawie o sygn. akt II K 812/11. Podnieść przy tym trzeba, że z 3 letniego okresu próby z tej sprawy minęło aktualnie 2 lata, a więc stosunkowo długi okres czasu. Skazany w tym czasie częściowo przebywał na wolności nie popełniając jednak kolejnego przestępstwa.

Te okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego uzasadniają złagodzenie łącznej kary pozbawienia wolności do 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. W związku z powyższym w oparciu o art. 437 § 2 kpk zaskarżony wyrok został w ten sposób zmieniony.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono z mocy art. 636 § 1 kpk, zaś o opłacie dla obrońcy z urzędu za wykonywaną obronę w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26.05.1982

r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. nr 123, poz. 1058) i § 14 ust. 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 8.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348).